

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ. “ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΜΦΥΛΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ”.

Αύγουστος 2019. Συμπληρώθηκαν εβδομήντα χρόνια από την ενδοξότερη ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, την 29ην Αυγούστου 1949. Την ημέρα, κατά την οποία, ο Ελληνικός Στρατός κατέλαβε και τα τελευταία οχυρωμένα υψώματα του όρους Γράμμου, νίκησε και απέτρεψε τις απεγνωσμένες προσπάθειες των ξενοκίνητων ανταρτικών δυνάμεων να υποδηλώσουν την Πατρίδα μας στο ανελεύθερο κομμουνιστικό καθεστώς.

Περισσότερα από τρία χρόνια, Απρίλιος 1946 – Αύγουστος 1949, διήρκησε ο αδελφοκτόνος σπαραγμός με εκατόμβες Έλληνες νεκρούς και αγνοούμενους και από τις δύο αντιμαχόμενες παρατάξεις και ανυπολόγιστες υλικές καταστροφές. Η ύπαιθρος ερήμωσε και η αγροτικοκτηνοτροφική παραγωγή καταστράφηκε ολοσχερώς. Χωριά πυρπολήθηκαν και βιοτεχνικές επιχειρήσεις εξοντώθηκαν.

Η ιστορία μας διδάσκει ότι στην Ελλάδα υπήρξαν πάντοτε διαιρέσεις και διχασμοί, οι οποίοι στην ιστορούμενη εποχή κατέληξαν σ' ένα εμφύλιο αδελφοκτόνο πόλεμο, που είχε τα περισσότερα θύματα από οποιονδήποτε άλλον πόλεμο που έκανε η Πατρίδα μας. Σήμερα, εβδομήντα χρόνια μετά δεν επιδιώκουμε, ούτε επιθυμούμε να ξύσουμε πληγές ή να ανασκαλέψουμε τα φρικτά γεγονότα της εποχής, αλλά να υπενθυμίσουμε την ιστορική πορεία, τα κίνητρα και τα αίτια του εμφυλίου πολέμου και να τονίσουμε την τραγική διάσταση μιας μεγάλης ανθρώπινης και εθνικής καταστροφής. Δεν πρέπει να παραποιούμε ή να απλοποιούμε την πραγματικότητα και να την μετατρέπουμε σε μισαλλοδοξία και φανατική πολιτική συναισθηματολογία και προπαγάνδα.

Η γενιά που έζησε τον εμφύλιο και έκτισε την ειρηνική, την ελεύθερη και δημοκρατική Ελλάδα σιγά – σιγά φεύγει από τη ζωή και δεν ακούγεται πλέον η φωνή της. Αντ' αυτής ακούγονται οι φωνές που θέλουν την συντήρηση ενός χάσματος για ιδιοτελείς σκοπούς και ως μέσον ανασύρουν μνήμες και το μίσος.

Κάθε χρόνο στην κορυφή του όρους Βίτσι και στο χωριό Βούρμπιανη του Γράμμου με πρωτοβουλία, μέριμνα και την ευγενική φροντίδα της Ε.Α.Α.Σ. τελείται μια απλή και απέριτη θρησκευτική επιμνημόσυνη δέηση και κατατίθεται δάφνινο στεφάνι μνήμης, τιμής και ευγνωμοσύνης προς τους πεσόντες και αγνοουμένους του εμφυλίου πολέμου. Δυστυχώς όμως, οι πολιτειακές και πολιτικές αρχές απουσιάζουν και μόνον η Εκκλησία παρίσταται και συμπροσεύχεται για την ανάπαυση των ψυχών αυτών.

Για όλους τους αγωνιστές του εμφυλίου, που πότισαν με το αίμα τους το χώμα της Πατρίδας μας, και πολλών τα οστά είναι διασκορπισμένα στις βουνοπλαγιές και τις χαράδρες της Ηπείρου και της Μακεδονίας “ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος”, είναι υποχρέωση και καθήκον όλων μας να ενθυμούμεθα, να μνημονεύσουμε και να τιμούμε για τον ηρωισμό και τον πόνο τους. Σήμερα, σ' ένα κόσμο, που διαρκώς εμπλουτίζεται με νέα στοιχεία, σε μια κοινωνία, που συνεχώς μεταλλάσσεται και μάλιστα με ταχύτατους ρυθμούς, ένας τρόπος υπάρχει να κρατήσουμε την ιστορία μας ζωντανή, τις ρίζες μας και τις παραδόσεις μας, να αντλήσουμε δυνάμεις από τον ηρωισμό και την αυταπάρνηση των θυσιασθέντων και να προχωρήσουμε με μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση προς το μέλλον.

Η 29η Αυγούστου δεν είναι μια κοινή ημερομηνία του έτους, είναι η ημέρα κατά την οποία αναβιώνουν οι μνήμες των ημερών του εμφυλίου πολέμου, μας δείχνει το δρόμο της σύμπνοιας και της ενότητας και μας προτρέπει να αφήσουμε πίσω μας και να εγκαταλείψουμε τις διαχωριστικές γραμμές του αίματος και του μίσους και τις αγκυλώσεις που μας οδηγούν σε στείρες αντιπαραθέσεις. Μας θυμίζει την υποχρέωση να τιμούμε, να διασώζουμε και να αποκαταστήσουμε την μνήμη των πεσόντων αξιωματικών και οπλιτών.

Καιρός είναι να επανασυνδεθεί το νήμα και να αποκατασταθεί η ιστορική πραγματικότητα του έθνους μας. Η ιστορία, η οποία γράφηκε με το αίμα των παιδιών της Ελλάδας δεν είναι δυνατόν να διαγραφεί και να αποσιωπάται με το να αφαιρούνται οι μαρμάρινες πλάκες “Βίτσι” και “Γράμμος” από το Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη ή να μετονομάζονται οι οδοί και οι πλατείες των πόλεων και κωμοπόλεων για την εξυπηρέτηση ιδεολογιών και λόγων πολιτικής σκοπιμότητας.

Η 29η Αυγούστου είναι και θα παραμείνει ιστορική επέτειος μνήμης και υπερηφάνειας. Η Πολιτεία θα πρέπει να την επανεντάξει στο ιστορικό και επετειακό ημερολόγιο της Πατρίδας μας. Αποτελεί την συσσώρευση της επιθυμίας όλων αυτών, οι οποίοι θυσίασαν την ζωή τους στα πεδία των μαχών του εμφυλίου πολέμου και αυτών, που σήμερα αγωνίζονται να εξαφανισθεί το φάντασμα του πολέμου.

Ευχαριστώ για τη φιλοξενία.

Με Τιμή

Νικόλαος Ζαρκάδας Υποστράτηγος ε.α.